

Arrest

nr. 145 614 van 19 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. JP LIPS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 maart 2013 het Rijk binnen en diende op 25 maart 2013 invullen een asielaanvraag in. Op 30 september 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsgroep Reer Dhanane. U werd geboren op 21 oktober 1970 geboren in Mogadishu, waar u steeds woonde in de wijk Jazeera van het district Wadajir. U volgde vijf jaar koranschool en kan lezen en schrijven in Somali. Van een buurman leerde u een beetje Engels. In 2000 trouwde u voor het eerst, uw vrouw overleed echter na ongeveer in jaar. In 2008 huwde u voor een tweede keer, met H.(...) A.(...) F.(...). Jullie kregen een dochter (R.(...)) in september 2009. Sinds 2009 gaf u koranlessen aan kinderen uit de buurt. In het begin deed u dit met onderbrekingen, sinds 2011 met regelmaat. Uw vrouw had voor haar huwelijk met u eveneens al een huwelijk achter de rug. Haar ex-man, F.(...), sloot zich aan bij Al Shabaab. Begin februari 2013 vroeg hij uw vrouw om bij hem terug te komen, wat ze weigerde. Op 20 februari 2013

werden uw vrouw en kinderen door F.(...) en enkele andere mannen meegenomen. Van uw oom vernam u dat F.(...) en zijn mannen zeiden u te zullen doden wanneer u zou terugkomen. Uw oom adviseerde u te vertrekken, daar F.(...) een gevaarlijk man was door zijn betrokkenheid bij Al Shabaab. U vertrok op 22 maart 2013 uit Mogadishu en ging per vliegtuig naar Kenia. Op 23 maart 2013 vertrok u naar een onbekend land, eveneens per vliegtuig, u kwam op 24 maart 2013 aan. Per trein reisde u verder naar België. U vroeg op 25 maart 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Uw kennis over uw beweerde regio van herkomst - het district Wadajir, in Mogadishu - en de geopolitieke situatie aldaar, laat te wensen over, waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden.

U stelt geboren te zijn in Jazeera, Wadajir district, Mogadishu, in het jaar 1970 en daar tot aan uw vertrek uit Somalië in maart 2013 steeds gewoond te hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 3, 6). Volgens uw verklaringen leefde u dus meer dan 40 jaar in Jazeera. U trouwde twee maal, u gaf les als koranleerkracht aan kinderen in de buurt en u ging bij familie uit de koran reciteren wanneer iemand ziek was (zie CGVS p. 6, 11, 22). Hieruit blijkt dat u in bepaalde mate deelnam aan de Somalische samenleving en dat dus van u, ondanks uw fysieke beperking - u leed aan polio (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25 maart 2013, punt 34) -, enige kennis van uw onmiddellijke leefomgeving mag verwacht worden.

Uw kennis over uw district Wadajir en over Mogadishu in het algemeen is echter bijzonder beperkt. Zo kan u weliswaar verschillende districten van Mogadishu noemen (CGVS p. 6), u kan deze districten in het geheel niet plaatsen tegenover uw eigen district Wadajir. U kan enkel van Waberi met zekerheid zeggen dat het aan Wadajir grenst, gevraagd naar aangrenzende districten (CGVS p. 6, 7). Dharkenley en Hodan noemt u niet als aangrenzende districten, van Hodan kan u zelfs niet aangeven of het ver of dichtbij uw district is, hoewel het aan Wadajir grenst (CGVS p. 6, 7). Van Heliwa en Karaan, twee districten die helemaal aan de andere kant van Mogadishu liggen in vergelijking met Wadajir, kan u in het geheel niet aangeven hoe ver ze van uw district verwijderd zijn (CGVS p. 7, 18). U stelt dat u deze

districten niet weet zijn omdat u er nooit kwam, maar er kan niet worden aangenomen dat u wel districten waar u nooit kwam kan opsommen, maar dat u van veel van deze districten in het geheel geen idee hebt of ze ver, dan wel dichtbij uw eigen district gelegen zijn. Verder kan u geen enkele straat in Wadajir noemen, tenzij Madina junction (kruispunt Madina) (CGVS p. 9), wat niet wordt teruggevonden in de informatie waarover het CGVS beschikt. U kan niet toelichten welke wegen op Madina junction zouden kruisen (CGVS p. 6). U kan met andere woorden geen enkele straatnaam uit uw eigen district noemen. Nochtans worden verschillende straten die namen dragen teruggevonden in de informatie waarover het CGVS beschikt, waaronder zelfs Jazeera road (zie informatie administratief), die u toch zeker gekend moet hebben indien u inderdaad in de wijk Jazeera woonde. U kan wel drie grote straten noemen die door Mogadishu lopen, die niet door uw eigen district lopen (CGVS p. 9). Het is bijzonder eigenaardig dat u wel enkele grote straten in Mogadishu kan noemen, maar geen enkele straat in uw onmiddellijke omgeving, waar u veertig jaar van uw leven stelt te hebben doorgebracht. Indien u op de hoogte kon raken van grote straten in Mogadishu, zou men verwachten dat u toch zeker ook enige kennis over uw eigen district zou bezitten. U kan slechts één markt noemen in Wadajir, Wadajir markt (CGVS p. 10), hoewel de gekende markten in Wadajir (onder andere) Madina Markt, Bulo Hubey markt en Macmacanka markt zijn. Wadajir markt wordt nergens teruggevonden. Gevraagd of u moskeeën in Wadajir kent, stelt u dat er moskeeën zijn, maar dat u ze zich niet herinnert, omdat u er nooit kwam, u bleef steeds in Jazeera (CGVS p. 10). Nochtans zou men verwachten dat u toch enkele namen van moskeeën in de regio zou hebben opgevangen in de veertig jaar die u in Jazeera zou verbleven hebben, zeker aangezien u ook stelde enkele jaren koranles te hebben geven, en men dus kan aannemen dat u een specifieke interesse had in religieuze aangelegenheden (CGVS p. 6).

Met betrekking tot uw kennis van de geo-politieke situatie in Mogadishu sinds het uitbreken van de burgeroorlog kan het volgende opgemerkt worden. Gevraagd wanneer de islamitische rechtbanken (ICU) de controle in Mogadishu overnamen, stelt u verkeerdelijk dat dit in 2008 was, terwijl ze midden 2006 de controle overnamen en deze eind 2006 alweer verloren (CGVS p. 14). U kan slechts één leider van de islamitische rechtbanken noemen (CGVS p. 14), hoewel u stelt dat er nog veel meer leiders waren. Gevraagd wie er tijdens de regeerperiode van Sheikh Sharif in Mogadishu controleerde, stelt u dat hij een conflict kreeg met Hisbul Islam. Gevraagd of Hisbul Islam in Mogadishu vocht, stelt u van niet. Gevraagd wie er die periode dan wel in Mogadishu controleerde, stelt u dat Sheikh Sharif en de Ethiopiërs in Mogadishu waren (CGVS p. 15). Gevraagd of er nog andere groepen in de stad waren, stelt u van niet. Pas wanneer gevraagd wordt of het dan vredig was in Mogadishu ten tijde van Sharif zijn regeerperiode, stelt u dat Al Shabaab opkwam en dat ze in de meeste districten controle hadden, terwijl de overheid minder macht had (CGVS p. 15). Gevraagd op welke plaatsen de overheid de controle had noemt u Villa Somalia (CGVS p. 15). Gevraagd of er nog andere plaatsen waren waar Al Shabaab de controle had, stelt u van niet, hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de overheid daarnaast ook de luchthaven, zeehaven, het KM4 kruispunt en de weg tussen de luchthaven en Villa Somalia in handen had. Ook van Al Shabaab kan u slechts één leider noemen, namelijk Ahmed Godane (CGVS p. 15, 16), hoewel er verschillende leiders gekend zijn, waaronder specifieke leiders voor Al Shabaab in Mogadishu (zie info administratief dossier). Gevraagd wanneer Al Shabaab de controle over Mogadishu verloor, stelt u dat ze grotendeels verwijderd werden toen Sheikh Sharif aan de macht kwam (CGVS p. 16). Gevraagd of Al Shabaab werd verdreven toen Sheikh Sharif pas aan de macht kwam of later tijdens zijn regeerperiode, stelt u dat u het niet geteld heeft, maar dat het tijdens zijn presidentschap was (CGVS p. 16). Het is opvallend dat u alle presidenten van Somalië sinds de burgeroorlog kan opsommen (CGVS p. 12) en kan aangeven wanneer zij president waren (CGVS p. 12-16), maar dat u geen idee hebt van de timing van het verdrijven van Al Shabaab uit de stad waar u zelf woonde. Uit de informatie van het CGVS blijkt dat Al Shabaab de stad Mogadishu pas echt onder controle kreeg aan het begin van de regeerperiode van Sheikh Sharif en dat hij al een drietal jaar president was toen Al Shabaab werd verdreven uit Mogadishu op 6 augustus 2011. Men zou dan ook verwachten dat u op zijn minst met zekerheid zou kunnen aangeven dat Sheikh Sharif al enige tijd president was toen Al Shabaab uit de stad werd verdreven. Bovenstaande lacunes in uw verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van Al Shabaab in Mogadishu zijn eens te opmerkelijker daar u stelde tot maart 2013 in Mogadishu verbleven te hebben en juist omwille van problemen met Al Shabaab uw land verlaten te hebben.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Mogadishu en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en (reis)documenten. U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat indien u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of u een tijd in een derde land heeft verbleven, dit op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 4).

Vervolgens werd u er tijdens het gehoor zelfs expliciet op gewezen dat sommige van uw verklaringen twijfels doen ontstaan bij uw beweerde afkomst uit Mogadishu en u werd er opnieuw op gewezen dat indien geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 19). U bleef er echter bij dat u steeds in Jazeera, Mogadishu woonde (CGVS p. 19). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het Somalische geboortecertificaat dat u voorlegt kan evenmin als bewijs van uw nationaliteit of herkomst uit Mogadishu worden aangenomen. Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie kan een lucratieve privéhandel in Somalische documenten blijken in de buurlanden van Somalië. Voorts blijkt dat Somalië in de 'Corruption Perceptions Index 2013' op rang 175 komt van de door de niet-gouvernementele organisatie 'Transparency international' 175 onderzochte landen en dus als het meest corrupte land ter wereld wordt gerangschikt. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. In dit geval dient opgemerkt dat u tijdens een uitgebreid gehoor op de zetel van het CGVS uw Somalische nationaliteit, herkomst uit en verblijf in Jazeera (Wadajir, Mogadishu) niet kon aantonen, waardoor aan de documenten die u ter ondersteuning van deze nationaliteit en herkomst voorlegt evenmin bewijswaarde kan gehecht worden. Documenten dienen immers, om van enige waarde te zijn, gepaard te gaan van geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Justitie belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet kon aantonen over de Somalische nationaliteit te beschikken."

De Raad stelt vast dat waar de bestreden beslissing stelt dat "Gevraagd of er nog andere plaatsen waren waar Al Shabaab de controle had, stelt u van niet, hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de overheid daarnaast ook de luchthaven, zeehaven, het KM4 kruispunt en de weg tussen de luchthaven en Villa Somalia in handen had." dit moet gelezen worden als "Gevraagd of er nog andere plaatsen waren waar de overheid de controle had, stelt u van niet, hoewel uit de informatie

waarover het CGVS beschikt blijkt dat de overheid daarnaast ook de luchthaven, zeehaven, het KM4 kruispunt en de weg tussen de luchthaven en Villa Somalia in handen had.”.

1.3. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een originele geboorteakte neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de *“Schending van de wet, in het bijzonder van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de artikelen 48/3 en 48/4; schending van de zorgvuldigheidsplicht”*. Verzoeker meent tevens dat *“Verwerende partij kon niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.6. Waar verzoeker nog verwijst naar *“de artikelen 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd juncto 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000”*, wijst de Raad er op dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen stemt met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.7. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

2.8. Aangezien verzoeker verklaart in 1970 geboren te zijn in Jazeera, Wadahir district, Mogadishu en heel zijn leven tot zijn vlucht in 2013 daar gewoond te hebben, kan van verzoeker navenante kennis verwacht worden. Verzoeker ging vijf jaar *“van mijn tien tot vijftien jaar”* naar de Koranschool, zodat hij toen alleszins mobiel was. Hij kan *“een beetje”* lezen en schrijven in Somali en kent *“een beetje Engels”* dat hij geleerd heeft van *“één van mijn burens was een Engelse leerkracht”* (gehoor p. 5-6). Verzoeker gaf sinds 2009 en sinds 2011 regelmatig koranlessen aan kinderen uit de buurt en ging tevens bij zieken de Koran reciteren. Verzoeker had aldus regelmatige contacten met ouders van zijn studenten en met de familie van zieken en hij werd ook naar de huizen van zieken gevoerd. Verzoeker is daarenboven twee keer getrouwd, en woonde samen met zijn vrouw, kinderen, moeder en zus, zodat hij tevens een uitgebreid familiaal leven leidde en aldus via zijn vrouw, kinderen, moeder en zus tevens bij hun sociaal en maatschappelijk leven betrokken was. Wanneer verzoeker niet aan het werk was, dan ging hij *“Voor het huis zitten. Zo mijn dag doorbrengen”* (gehoor p. 16) zodat tevens kan aangenomen worden dat hij regelmatige contacten onderhield met burens en kennissen. Verzoeker had dus een normaal sociaal leven zodat aannemelijk is te verwachten dat hij na meer dan veertig jaar in Mogadishu, Somalië te hebben gewoond over een goede geografische, etnische en sociopolitieke kennis van Jazeera, Wadajir en Mogadishu te beschikken. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker herinneringen heeft aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en dit nauwgezet kan toelichten. Zelfs indien verzoeker een beperkte mobiliteit geniet ten gevolge van polio, dan stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins in isolement leefde gezien zijn familiale, professionele en sociale leven en zijn beide huwelijken.

Het is dan ook niet aanvaardbaar dat verzoeker geen enkele straat in Wadajir kan noemen, zelfs niet in zijn eigen wijk, gezien hij voor zijn ziekenbezoeken en zijn Koranschool minstens straten in zijn eigen wijk diende te gebruiken. Evenmin is aannemelijk dat hij behalve *“Wadajir markt”* geen markten in Wadajir kan geven en zelfs de Bullo Hubey markt niet als markt herkent wanneer deze naam hem wordt voorgelezen, en dit niettemin kan aangenomen worden dat verzoekers familie daar de inkopen deed en hierover tevens vertelde; noch moskeeën kent nu verzoeker zelf Koranles gaf en de Koran reciteerde bij zieken zodat hij hiervan minstens op de hoogte moet geweest zijn. Dat verzoeker Madina junction (de oude naam van Wadajir, dus Wadajir kruispunt) vermeldt, kan bezwaarlijk als kennis worden beschouwd, temeer dit niet kan terug gevonden worden in de administratieve informatie. Verzoeker situeert de Islamitische rechtbanken verkeerd, kan slechts één leider van Al Shabaab noemen, terwijl er specifieke leiders waren voor Mogadishu, stelt verkeerdelijk dat de overheidscontrole ten tijde van Al Shabaab zich enkel uitstreckte tot rond het presidentiële paleis, en kan de terugdrijving van Al Shabaab evenmin gedegen situeren. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk bekend en dus afkomstig te zijn van Wadajir, Mogadishu.

2.8.1. Waar verzoeker nog verwijst naar *“Degmada Kahda of Kah Sheikha”*, bepaalde kleine plaatsen en *“de verlaten ‘Jahalow airstrip’ die door de Muse Sudi werd gebruikt of de verlaten power lighting company”*, kunnen dergelijke verklaringen niet terug gevonden worden in de aan het administratief

dossier toegevoegde informatie, noch draagt verzoeker zelf informatie aan waaruit het waarheidsgehalte van deze beweringen kan blijken. Bovendien kan uit het ontbreken van enige motivering op andere punten niet worden gededuceerd dat deze kennis waarachtig zou zijn, doch enkel dat de commissaris-generaal het niet nuttig achtte om deze antwoorden nog verder te onderzoeken dan wel te betrekken in de motivering. Verzoekers bewering dat dit informatie is die enkel een lokale bewoner kan kennen nu dit een bonte ongestaafde bewering is en zelfs wat “*Degmada Kahda of Kah Sheikha*” betreft, ondermijnd wordt. Wat de schets betreft, kan hieruit enkel blijken dat hij Madina, met rechtsboven daarnaast het in de objectieve informatie niet teruggevonden Kahda, aan de linkerkant van Waberi plaatst en dat hij daaronder Jaz(eera) plaatst, wat verkeerdelijk gesitueerd is ten opzichte van de verhouding tussen Madina en Waberi. Hoe dan ook de commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoeker beperkt zich in deze tot het formuleren van persoonlijke vergoelijkungen en excuses doch verklaart niet waarom hij geen straten in zijn eigen wijk en district kan opsommen zelfs indien hij beperkt mobiel is, en, voor zover *überhaupt* waarachtig, de straten onopvallend zouden zijn en de wijk een dispaaraat gebied zou zijn. Dat andere marktbezoekers niet zullen specificeren op welke markt ze dingen aankopen is evenmin aannemelijk temeer kan aangenomen worden dat marktplaatsen een groot belang hebben in de maatschappelijke en sociale leefwereld, gediversifieerd zijn naar de goederen die ze verkopen en tevens als ontmoetingsplaatsen dienen. Waar verzoeker nog verwijst naar de motivering inzake de drie grote straten, merkt de Raad op dat dit geen “*tegenindicatie*” is doch dat dit verzoekers kennis binnen een bepaald kennisniveau plaatst. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat verzoekers bewering dat hij geen sociaal netwerk zou genieten strijdig is met zijn andere verklaringen dat zijn moeder en zijn zus er nog waren toen hij vertrok (gehoor p. 11, zie tevens formulier samenstelling van familie, waaruit kan blijken dat naast zijn moeder en zus, ook zijn schoonmoeder nog in Jazeera, Wadajir verblijft). Evenmin is geloofwaardig dat een lid van de Al Shabaab plots na acht jaar zijn ondertussen hertrouwde ex-vrouw zou komen opeisen, temeer zij reeds een kind van verzoeker had, zodat hij niet enkel een overspelige vrouw zou nemen maar ook een kind uit dit overspelige huwelijk en dit alles op een ogenblik dat de Al Shabaab geen macht meer had in Mogadishu zodat verzoeker evenmin kan gewagen van “vijandig gebied”.

2.9. De door de commissaris-generaal correct weergegeven frappante onwetendheden, en ernstige tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aan verzoeker werden zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar geografische, etnologische en sociopolitieke bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Mogadishu, Somalië moet kennen. De hoger besproken flagrante tegenstrijdigheden en onwetendheden betreffen bovendien elementaire, dagdagelijkse en eenvoudig waarneembare zaken die eenieder die meer dan veertig jaar in Mogadishu heeft gewoond en er bovendien als Koranleraar en als religieuze ziekenbegeleider heeft gewerkt, zou moeten kennen, *quod non in casu*.

2.9.1. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Waar verzoeker meent dat “*Verwerende partij kan er niet uit afleiden dat daarmee is aangetoond dat de geboorteakte dat verzoekende partij neerlegt vals is. Bij de valsheidverklaring en de verwerping van een document moet verwerende partij hebben aangetoond het document vals is en dat verzoekende partij de wil heeft gehad om het vals document valselijk te gebruiken*” gaat hij er in deze dan ook ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden onzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden.

2.9.1.1. Vooreerst wijst de Raad op de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de “*Subject Related Briefing*” “*Somalië*” “*Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991*” van 1 april 2014 waaruit blijkt dat het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken schrijft in een analyse van officiële Somalische documenten, dat hoewel de Amerikaanse regering sinds 17 januari 2013 de Somalische regering officieel erkent, er nog steeds geen erkende bevoegde burgerlijke autoriteit is in Somalië om

documenten van burgerlijke stand af te leveren. Het ministerie voegt toe dat sinds de start van de burgeroorlog in 1990 de archieven werden vernietigd en dat de weinige archieven die niet zijn vernietigd, nu in privéhanden zijn of om een andere reden niet terug te vinden zijn. Het Noorse Landinfo verwijst in zijn rapport van 2009 ook naar de vernietiging van de archieven en het feit dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Geboorteaktes, huwelijksaktes, echtscheidingsaktes en overlijdensaktes en ook volgens informatie van het Amerikaanse ministerie geen archieven beschikbaar zijn.

2.9.1.2. Bovendien kan worden vastgesteld dat het geboortecertificaat ernstige taalfouten bevat ("Demogratie" in de plaats van "Democratic", "appiant" in de plaats van "applicant", "certificat" in de plaats van "certificate", "this certificat is released on the applicant" in de plaats van "this certificate is released on behalf of the applicant", "excuter" in de plaats van "executor"), die de authenticiteit van het voorgelegde certificaat ernstig ondergraven. Gezien de vormelijke gebreken van deze kopie, kan er geenszins bewijswaarde aan worden gehecht.

2.9.1.3. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Aldus kon de commissaris-generaal wel degelijk besluiten tot het ontbreken van enige bewijswaarde op basis van vaststellingen inzake de algemene situatie in Somalië wat betreft corruptie en de COI "*Subject Related Briefing*" "*Somalië*" "*Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991*" nu verzoekers verklaringen *in casu* geheel ontoereikend zijn en zijn Somalische nationaliteit en herkomst aldus ongeloofwaardig werden bevonden, temeer gezien de door de Raad vastgestelde ernstige vormelijke gebreken.

2.9.2. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

2.10. De Raad herhaalt dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

2.11. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en niet aannemelijke excuses ("*Daarentegen blijkt de geloofwaardigheid juist uit de onvolledige antwoorden van verzoekende partij. Door haar beperkte mobiliteit kan zij geen ooggetuige zij van de wijde wereld rond haar en had zij willen frauderen door haar antwoord op het internet op te zoeken dan had zij hetzelfde als verwerende partij kunnen zeggen die op het internet keek. De informatie die verzoekende partij heeft over haar streek en land is steeds tweedehands. Zij kan alleen het weinige vertellen dat zij gezien heeft en navertellen*"), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.13. Verzoeker meent tevens in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt zijn asielrelaas niet geloofwaardig nu zijn nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Aldus zijn verzoekers overwegingen inzake een intern vluchtalternatief niet van toepassing, noch is relevant dat *“Mogadishu is onder controle van Al-Shabaab en verzoekende partij heeft daarbuiten geen sociaal netwerk”* nu Al Shabaab reeds in augustus 2011 en dus tevens op het moment van verzoekers vlucht uit Mogadishu werd verdreven, wat verzoeker tevens beaamt (gehoor p. 16) en verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Mogadishu.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat de bewering dat er geen teruggedrijving naar Somalië kan plaatsvinden krachtens de rechtspraak van het EHRM niet langer actueel is gezien de recent gewijzigde rechtspraak waardoor in Mogadishu geen toestand van intern gewapend conflict meer werd vastgesteld, zie EHRM, *K.A.B. v Zweden*, 5 september 2013. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonbaar dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.15. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

2.16. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK